

Chapter 3-4 – “Splitting the Sea 2.0”

יריחו ראובן (החלוץ) תוקעי השופרים (כהנים)	ירדן ארון (ע"י כהנים) (מרחק 2000 אמה)	במדבר (פ"א / פ"ב) יהודה ראובן ארון אפרים דן
ארון יהודה אפרים דן (מאסף)	ראובן (החלוץ) יהודה אפרים דן	

Sota 33b-34a

The Sages taught: How did Israel cross the Jordan? Every other day the Ark would travel behind two flags (Judah & Reuben), but on that day the Ark traveled in front, as it is stated: “Behold, the Ark of the Covenant of the Lord of all the earth is passing before you” (3:11). On every other day, the Levites would carry the Ark, but on this day the priests carried it, as is stated: “And when the soles of the feet of the priests that bear the Ark of the Lord shall rest...” (3:13).

It is taught: Rabbi Yosei says: In three places the priests carried the Ark. When Israel crossed the Jordan, when they surrounded Jericho, and when they returned it to its place.

Sota 34a

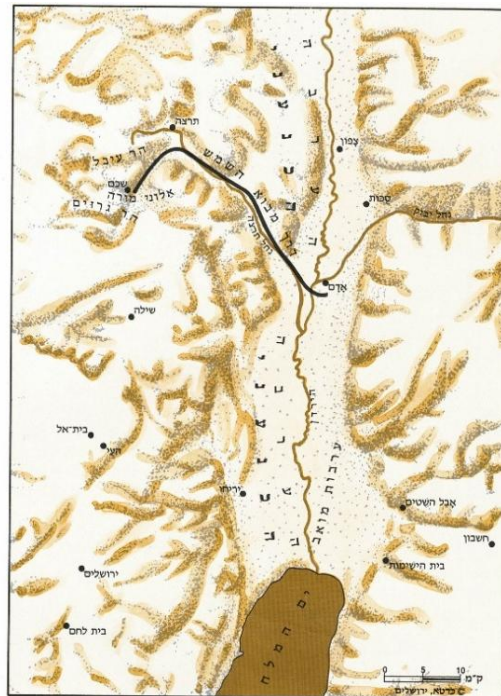
“... the waters that came down from above stood, and rose up in one heap” (3:16). What was the height of the water? Twelve *mil* by twelve *mil*, parallel to the size of the camp of the Jewish people. This is the statement of Rabbi Yehuda. Rabbi Elazar, son of Rabbi Shimon, said to him: Is a person faster or is water faster? You must say water is faster. If so, the water would come and drown them! Rather, this teaches that the water gathered and rose in heaps upon heaps to a height of more than three hundred *mil*, until all the kings of the East and West saw it, as it is stated: “And it came to pass, when all the kings of the Amorites, that were beyond the Jordan westward, and all the kings of the Canaanites, that were by the sea, heard that the Lord had dried up the waters of the Jordan from before the children of Israel, until they were passed over, that their heart melted, neither was there spirit in them anymore, because of the children of Israel” (5:1).

1. גמ' סוטה לג:

תנו רבנן: כיצד עברו ישראל את הירדן? בכל יום ארון נוסע אחר שני דגלים, והיום נסע תחילה, שנאמר: "הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם". בכל יום ויום לויים נושאים את הארון, והיום נשאוהו כהנים, שנאמר: "והיה כנחם כפוד רגלי הכהנים נושאי ארון ה' וגו'". תנא, רבי יוסי אומר: בשלשה מקומות נשאו כהנים את הארון: כשעברו את הירדן, וכשהסיבו את ריחו, וכשהחזירוהו למקומו.

2. גמ' סוטה לד:

"וישמדו המים הירדים מלמעלה קמו גד אחד" - וכמה גובהו של מים — שנים עשר מיל על שנים עשר מיל, כנגד מחנה ישראל. דברי רבי יהודה. אומר לו רבי אלעזר ברבי שמעון: לדבריך, אדם קל, או מים קלים? הוי אומר: מים קלים. אם כן, באין מים ושוטפין אותן! אלא מלמד שהיו מים נגדשין ועולין כיפיו על גבי כיפיו, יתר משלש מאות מיל, עד שראו אותן כל מלכי מזרח ומערב, שנאמר: "ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן נמה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש ה' את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברם וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל".

3. תנא דבי אליהו רבה יח ד"ה פעם אחת הייתי

וכי צדה היו ישראל צריכים שם והלא אינן היו אלא אוכלי המן שהיו מלקטין אותו בבוקר והיו מניחין אותו עד הערב ולערב היו אוכלין אותו מיד אלא מה ת"ל (יהושע א) הכינו לכם צדה אלא כך אמר להם עשו תשובה כדי שתכנסו לארץ שנתן הקב"ה לאבותיכם ותאכלו מתבואתה...

4. תנחומא כי תצא ט' ד"ה זכור

[י] אשר קרך בדרך (דברים כה: יח)... אמר רבי חוניא, משל למה הדבר דומה. לאמבטי רותחת, שלא היתה בריה יכולה לירד בתוכה, בא בן בליעל אחד וקפץ לתוכה, אף על פי שנוכה, הקרה לפני אחרים. אף כאן כיון שיצאו ישראל ממצרים, הקדוש ברוך הוא קרע היים לפניהם ונשתקעו המצרים לתוכו. גפל פחדן על כל האמות, שנאמר: אז נבהלו אלופי אדום וגוי' (שם טו, טו). כיון שבא עמלק ונדדוג להם, אף על פי שנטל את שלו מתחת ידו, הקרן לפני אמות העולם.

R. Huniya said, "A parable: To what is the matter comparable? To a boiling bath into which no creature is able to descend. A certain ruffian came and leaped down into it. Even though he was scalded, he made it cool to others. So also when Israel came out of Egypt, and the Holy One, blessed be He, divided the sea before them, while the Egyptians were drowned in its midst, fear of them fell upon all the peoples, as stated (in Exod. 15:15-16), 'Then were the chiefs of Edom bewildered... [Terror and fright fell upon them].' When Amalek came and joined in battle with them - even though he received his [scalding] at their hands - he made [Israel appear] lukewarm (in battle) before the peoples of the world."

5. דברים טז: כב

ולא תקים לך מצבה אשר שגא ה' אלהיך:

(22) And do not set for yourself up a pillar which Hashem your God hates.

6. תוספות עבודה זרה יא.

דומיא דמצבה כשהיו מקריבין עליה אבות היתה אהובה לפניו משעשאוה האמוריים חק לעבודת כוכבים שגאה והזהיר עליה דכתיב (דברים טז) לא תקים לך מצבה

7. גמ' עבודה זרה נג: ב

אמר ר' יוחנן בימוס אבן אחת מזבח אבנים הרבה

Rabbi Yoḥanan says: A platform consists of one stone; an altar consists of many stones.

8. רמב"ן בראשית פרק כח פסוק יח

וישם אותה מצבה כבד פרושו רבותינו (ע"ז נג) ההפרש שבין המצבה למזבח, שהמצבה אבן אחת והמזבח אבנים הרבה. ונראה עוד שהמצבה תעשה לנסף עליה נסף יין וליצוק עליה שמן, לא לעולה ולא לזבח, והמזבח להעלות עליו עולות ושלמים. ובבאם לארץ נאסרה עליהם המצבה (דברים טז כב), מפני ששמו אותה הפנענים להם לחק יותר מן המזבחות, אף על פי שכתוב בהם (שמות לד יג) "את מזבחותם תהצון", או שלא רצה לאסר הכל והשאיר המזבח שראוי לנסף ולקרבות:

Our Rabbis have explained the difference between a pillar and an altar by saying that a pillar consists of one stone while an altar is composed of many stones. It further appears that a pillar is made for pouring libations of wine upon it and for the pouring of oil upon it, but not for sacrifices and not for offerings, whereas an altar is for bringing Burnt-offerings and Peace-offerings thereon. When Israel entered the Land, the pillar was prohibited to them because the Canaanites had established it as an ordinance of an idolatrous character to a greater extent than the altars. Even though it is written concerning the altars, *Ye shall break down their altars*, [since the altars were not as prevalent as pillars among the Canaanites, He did not prohibit the Israelites from making their own altars]. It may be that He did not want to prohibit all sacrifices, and so He retained the altar as fit for libations and sacrifices.